

BOHORSKI POROČEVALEC

Bohor, marec 2011

Foto: Sonja Kostevc (kukovičnik, črna in rdeča murka)

BESEDA PREDSEDNIKA

Dragi planinski prijatelji.

Še eno dobro leto je za nami. Dobro zato, ker smo uresničili vse načrte, ki smo si jih zastavili na lanskem zboru članov, in po odzivu vseh, ki ste se nam pridružili na naših prireditvah in pohodih, smo zastavljene naloge dobro opravili.

Organizirali in izvedli smo 12 od 15 načrtovanih planinskih izletov, tri smo morali odpovedati zaradi vremenskih razmer. Tako organizatorji kot vodniki so svoje delo spet odlično opravili, za kar se jim najlepše zahvaljujem. Spremljala nas je tudi sreča, saj so vsi izleti minili brez vsake nezgode ali poškodbe.

Poleti sta usposabljanje za vodnika PZS A kategorije uspešno opravila še dva mlada vodnika, Gregor Umek in Klemen Hlebec. Dobrodošla v vodniškem odseku, veseli smo vaju.

Po zaključenem usposabljanju sta takoj odšla v poletni mladinski tabor, kjer sta ob ostalih vodnikih nabirala svoje prve vodniške izkušnje in na usposabljanju pridobljeno znanje prenašala na mlade udeležence tabora. Tako mladinski tabor na Jezerskem, kot tabor za starejše člane in družine na Slatni, sta lepo uspela in udeleženci so se vrnil domov zadovoljni ter obljubili, da se nam letos spet pridružijo.

Dejstvo, da imamo v našem društvu odlične vodnike, potrjuje tudi odločitev Vodniške komisije PZS, ki je sedmim vodnikom podelila priznanje za petletno vodniško delo. Priznanja so prejeli: Branko Dular, Zoran Dular, Boris Kerle, Boštjan Kozole, Boštjan Marjetič, Damjan Omerzu, Simon Poznič. Vsem iskreno čestitam.

Uspeli smo organizirati vse naše tradicionalne prireditve: Jezikova nedelja je bila že 33. leto zapored, ob občinskem prazniku smo odšli s Senovega preko Reštanja in Jevše na naš deveti Juriš na Bohor, konec avgusta smo se srečali na Večer na Bohorju in v oktobru na naši Kostanjevi nedelji. Za uspeh vseh prireditev sta v veliki meri zaslužna tudi Majda in Ivo, ki nam pomagata pri organizaciji in izvedbi ter vse udeležence gostoljubno sprejmeta v koči. Tako njima kot vsem ostalim, ki so prispevali k uspehu prireditev, se najlepše zahvaljujem.

Jeseni smo začeli s »planinskimi večeri«, kot smo poimenovali naša mesečna večerna druženja ob potopisnih predavanjih. Svoje vtise in fotografije s popotovanj po daljnih deželah in tujih gorstvih so z nami podelili nekateri člani našega društva in gostje iz sosednjih planinskih društev. Planinske večere bomo konec marca prekinili – do jeseni.

Uspeli smo zgraditi dodatni vodohran, ob dosedanem pri Petrovi skali, in tako zagotoviti nemoteno oskrbo z vodo v planinski koči. Urejali smo planinske poti. Urejali smo spletno stran, da bi vam bile vedno dostopne nove, aktualne informacije, pogrešamo le vaše odzive v Klepetalnici.

Preteklo jesen smo opravili vrsto aktivnosti v zvezi z iskanjem novega najemnika planinske kočje. Na razpis za najemnika kočje se je javilo 5 kandidatov. Razpisna komisija je tri kandidate povabila na razgovor in nato izbrala najbolj primerne kandidata. Ker z njim še potekajo razgovori in usklajevanja, tu še ne bom navajal imen. Majda in Ivo bosta konec junija zaključila z delom na Bohorju. Veseli smo, da sta bila dobrih pet let z nami ter s svojo gostinsko ponudbo, gostoljubno postrežbo in odličnim sodelovanjem z društvom postavila nove, višje standarde bodočim najemnikom.

Z vsemi dolgotrajnimi prizadevanji nam je uspelo, da »novi« stolp na Špic hribu ne stoji več, vendar konstrukcija še ni odstranjena, na starem stolpu pa se pojavljajo nove antene. Zanima nas, kdo to odobrava in kdo kontrolira, ali je delovanje anten v okviru predpisov in normativov, odgovora nam še ni uspelo dobiti. Občini smo poslali tudi dopis s ponudbo, da odkupimo zemljišče na vrhu Špic hriba ali ga vzamemo v trajen najem, z namenom, da ta prostor ohranimo za planinske namene, vendar tudi na ta odgovor še čakamo.

Da je naše delo priznано tudi izven društva, dokazujejo priznanja, ki jih je KS Senovo letos ob krajevnem prazniku na predlog našega društva podelila trem članom našega upravnega odbora: Alojz Kranjc in Marjan Poznič sta prejela priznanje z znakom KS Senovo, Boštjan Kozole pa priznanje KS Senovo. Ponosni smo, da je najvišje priznanje, priznanje z velikim znakom KS Senovo, za svojo vsestransko aktivnost prejel Toni Petrovič, tudi član našega upravnega odbora. Vsem iskreno čestitam.

Na koncu se lepo zahvaljujem tudi vsem donatorjem, ki ste nam pomagali pri izgradnji vodohrana, pri nabavi opreme za mladinski tabor ter opreme za osebno varovanje pohodnikov na zavarovanih planinskih poteh, pa tudi vsem ostalim, ki ste nam pomagali na kakršenkoli način in v kakršnikoli obliki.

In še posebej hvala vsem, ki ste naši člani, nam zaupate in se udeležujete naših akcij, prireditev in izletov. Uspevajo nam lahko le skupaj z vami in zaradi vas.

Predsednik PD,

Hinko Uršič

PREGLED ČLANSTVA PD BOHOR SENOVO ZA LETO 2010

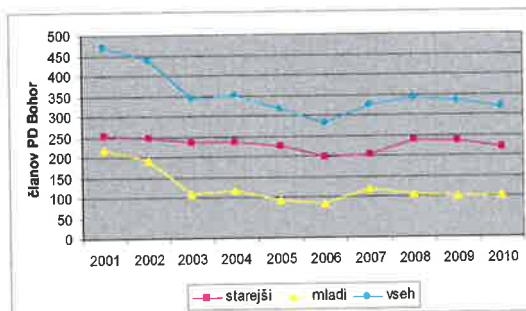
	A	B	B ₆₅	S+Š	P+O	Po-PD	skupaj
ženske	0	60	6	14	23	45	148
moški	3	70	9	26	39	25	172
skupaj	3	130	15	40	62	70	320

Vrste članov:

A	člani (najbolj aktivni, z največ ugodnostmi)
B	člani (aktivni, z večino ugodnosti, starosti nad 18 let – zaposleni in niso dijaki ali študentje)
B ₆₅	člani (aktivni, z večino ugodnosti, starosti nad 65 let)
S+Š	člani (srednješolci in študenti do 26. leta starosti ali mladi do 26. leta starosti, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov)
P+O	člani (predšolski in osnovnošolski otroci)
Po-PD	člani (člani PD, ki delujejo v PD, podpirajo njegovo delovanje, ne zahajajo pa v gore - »podporni« člani PD Bohor Senovo)

Pregled članstva zadnjih 10 let:

leto	starejši	mladi	vseh
2001	252	219	471
2002	246	191	437
2003	236	108	344
2004	235	116	351
2005	224	93	317
2006	198	84	282
2007	203	120	323
2008	237	106	343
2009	235	99	334
2010	218	102	320

FINANČNO POROČILO ZA LETO 2010

Prihodki	28.107,28 EUR
Odhodki	22.908,90 EUR
Presežek prihodkov	5.198,38 EUR

Stanje sredstev na transakcijskem računu:

01.01.2010	8.135,27 EUR
31.12.2010	23.249,93 EUR*
(* v tem vračilo vezanih sredstev na TRR 10.000,00 EUR)	

Stanje sredstev v blagajni:

01.01.2010	161,77 EUR
31.12.2010	245,49 EUR

POROČILO MARKACIJSKEGA ODSEKA ZA LETO 2010

V letu, ki se je pravkar izteklo, smo se markacisti kot ponavadi ukvarjali z markiranjem, popravljanjem markacij, nameščanjem poškodovanih kažipotov in tudi z meritvami oziroma preverjanjem točnosti izrisov pešpoti, ki bodo prikazane oz. izdane v novem vodniku Planinske zveze Slovenije.

V mesecu maju 2010 smo kompletno prenovili pot s Senovega preko Reštanja na Bohor. Akcijo smo izpeljali v dveh delih in sicer:

19.5.2010 - sodelovali so 3 markacisti po 5 ur in

25.5.2020 – sodelovali so 3 markacisti po 6 ur.

Posamezniki smo prehodili večji del poti in sproti popravljali markacije in kažipote.

V mesecu maju sta dva člana prehodila vse poti, ki jih vzdržuje naše društvo z GPS aparatom in za to porabila skupaj 38 ur.

Plan za leto 2011:

- obnova dela zasavske planinske poti od kočice na Bohorju do Mrzle planine in po potrebi še ostale poti.

Načelnik markacistov: Stane Mirt

POROČILO MLADINSKEGA ODSEKA

Tradicionalni januarski dvodnevni izleti na Bohorju, učencev osnovnih šol Brestanica, Senovo in Koprivnica, so v novem letu 2010 prebudili naš mladinski odsek. Zaradi premalo prijav je odpadla načrtovana planinska šola na Osnovni šoli Brestanica, ki pa jo bomo poskušali izpeljati letos. V začetku februarja se nas je 14 članov odseka odpravilo na zimovanje na Veliko planino, kjer smo uživali v zimski idili in neposredni bližini Kamniških Alp. V mesecu maju smo že tretjič zapored organizirali "Mini tabor", katerega se je udeležilo več kot trideset osnovnošolskih otrok. V dveh dneh smo jim poskušali približati življenje v naravi in jih navdušiti za enotedenski planinski mladinski tabor, ki je lansko leto julija zasedal prostor na Zgornjem Jezerskem ob Planšarskem jezeru. V času tabora smo se povzpeli na Stegovnik, Veliko Babo, Ledinski vrh, Virnikov Grintovec, obiskali smo kočo na Ledinah in Češko kočo, od daleč pa smo občudovali tudi nekoč najvišji slovenski slap Čedca, do katerega pa je pot zaradi podora zaprta. V prostem času so potekale razne delavnice (izdelovali smo katapulte za metanje storžev, zapestnice, svečnike,...) in športne igre, pri katerih smo izkoristili tudi bližino jezera. Teden bivanja med gorami je spet prehitro minil in potrebno se je bilo vrniti domov. Jesen je bila čas, ko smo na mladinskem odseku že začeli razmišljati o prihodnjem letu in načrtovati naslednje projekte.

Simon Poznič, načelnik MO

Na vrhu Stegovnika

POROČILO SENIORJEV

31. 3. 2010 - Pohod na Bližnje Sv. Gore nad Podsredo

7. 4. 2010 - Na Bohor po smeti ob poteh

Za 10 dni smo prehiteli akcijo "Očistimo Slovenijo v enem dnevu". Zbor je bil ob 8. uri na Jablanci, kjer smo dobili od Meri nekaj vreč za smeti. Resda smo bili samo **štirje** na tem očiščevalnem pohodu, toda na dveh pohodniških poteh smo pobrali vse kar smo lahko odnesli v naših vrečah. To je bil naš drugi pohod, ki smo ga nadgradili s pobiranjem smeti. Našli smo precej plastenk in druge embalaže, ki so jo spotoma na Bohor »izgubili« premalo pozorni planinci.

14. 4. 2010 - Slap Bojavnik z Jablance

21. 4. 2010 - Veliki Slomnik

Tokrat je bila na vlak skupina 14 planincev (od teh 10 iz Krškega). Vodnik Bogomir nas je varno vodil iz Celja čez Veliki Slomnik v Laško. Zanimiva in lepa pot, mestoma strma, vsekakor pa dolga, dolga. Na vrhu Velikega Slomnika pa lep razgled proti Maliču, Šmohorju, Gozdniku, Kotečniku in še bi lahko naštevali. Povsod cvetoče češnje, veliko obetajočega borovničevja, lepo in prelepo. Dan je bil sončen in vroč ter je povzročil nemalo žeje. Še dobro, da so izpod Maliča teko osvežilni vodni izviri in da v Laškem še vedno točijo "rogove z rosc" in to v tankih kozarcih, da se še bolj vidi. Odžejani in okrepljeni smo se z vlakom veseli vrnili domov.

28. 4. 2010 - Rifnik in Resevna

12. 5. 2010 - Iz Krškega v Koprivnico

19. 5. 2010 - S Pijavškega na Veliki Trn in nazaj čez Gorenjo Lepo vas

26. 5. 2010 – BOHOR - mimo Oslice na Debeli vrh

9. 6. 2010 – OLIMJE - RUDNICA

12. 6. 2010 - Iz Dragatuša do Vinice

Na povabilo ŠTD Vinica se nas je 5 članov bohorske seniorske sekcije odločilo, da se kljub napovedanemu vročemu vremenu napotimo na izlet v Belo Krajino in se udeležimo že 13. pohoda po Župančičevi poti iz Dragatuša do Vinice. Z avtobusi so nas prepeljali iz Vinice v Dragatuš (štartnina 10 €). V Dragatušu in kasneje smo bili deležni kulturnega programa (folklorja najmlajših na startu v Dragatušu in viniška tamburaška skupina v vasi Hrast). Pot je bila baje dolga dobrih 10,342 km, ki smo jo prehodili v 4 urah in pol. Bilo je pasje vroče, zato smo po soncu hodili hitro, v senčnih predelih pa bolj počasi. Seveda je bilo senčnih predelov bolj malo, razen na hribu Žeželj, kjer so nas na cilju pričakali z golažem in osvežilno pijačo.

Vsa pot je bila zanimiva, saj nas je peljala čez Krajinski park Lahinja. Hvala tudi za vse ostalo. Tisti, katerim je zahvala namenjena, bodo razumeli.

26. 6. 2010 - Od gradu Podsreda na grad Rajhenburg

30. 6. 2010 - Velika Planina iz Mačkinega kota

21. 7. 2010 - Murovica - Cicelj - Sv. Miklavž

28. 7. 2010 - Krvavec - Vrh Korena – Kriška planina

Ko smo se ob pol šestih na Senovem vkrcali na avtobus in pobirali pohodnike vse do Krškega (skupaj nas je bilo 28), smo bili redkobesedni, saj je bilo nebo nad nami na gosto prepredeno z oblaki. Vožnja mimo Ljubljane in proti Gorenjski je tako bolj ali manj minevala v zaskrbljenem pogledovanju v nebo, ki ni kazalo nič dobrega. Zavili smo proti Cerkljam in se ustavili točno nasproti TIC-a in odhiteli na kavico v bližnji bife. Kaj hitro pa nas je našla vodička Simona iz TIC-a in nas prav prijazno pozdravila. Razložila nam je nekaj krajevnih zanimivosti (npr.: hišo, ki jo je postavil prvi ljubljanski župan, gospod Hribar; opozorila na bližnjo okolico – na park, samostan Velesovo v Adergasu, grad Strmol, itd). Vreme pa se je še vedno trmasto držalo, toda komaj smo prevozili prve ovinke na krvavški cesti, pa se je v nekem trenutku vreme hipoma spremenilo. Megla je ostala spodaj, nas pa sta pozdravila sonce in nebo, modro kot biser. Iz vseh grl so se izvili vzdihni olajšanja in občudovanja, ko smo iz avtobusa pogledovali na vse strani in prepoznavali hribe in gore. Prečudovit začetek! Po 12 km vožnje smo prispeli do parkirišča in se peš odpravili proti **Gospinci**. Prijazna oskrbnica nas je lepo sprejela in ustregla našim željam. Hitro smo pomalicali in 20 se nas je odpravilo naprej - najprej do hotela na Krvavcu in nato pod oddajnikom do Zvoha (1971 m). Še obvezno fotografiranje pri jezeru Hudičevo oko in nato naprej preko Ježe proti vrhu Korena -

2001 m n/v. Bolj ko smo hodili, bolj se nam je zdelo, da se vrh Korena nekako odmika in kar ni hotelo biti konca zavijanju in odvijanju, pa spuščanju in dviganju na planinski poti. Ves čas smo po tihem čakali na del poti, opisanega z vzdevkom "Zbogom Milka". Večkrat se nam je že zdelo, da smo že tam, pa ni bilo res. No, končno smo dočakali tudi ta del poti, ki je kar malo presenetil in smo hitro razumeli zgodbo o Milki. To pot, ki se najprej strmo spusti in nato še bolj strmo vzpne ob jeklenicah in klinih spet nazaj na greben, smo kar hitro premagali. V zadovoljstvo vseh pa smo končno po dveh urah hoje stali na **Vrhu Korena**. Razgledi na vse strani so bili enkratni in se jih ne da opisati.

Po krajšem počitku in okrepčilu smo se pričeli spuščati proti **Korenovi planini**. Pot je kar precej časa vodila navzdol in se končno le pričela dvigati. Ko smo dosegli prve pašnike na **Kriški planini** in zavili na **Planšarijo Pr' Florjan'** smo vedeli, da smo ta dan vsak zase zmagali. Ostalih 8 planink, ki so prehodile Kravec in Kriško planino, so bile s svojim izletom več kot zadovoljne. Zadovoljni z dnevom in pohodom smo se vrnili k avtobusu in spotoma v dolini obiskali še Velesovo, si ogledali tamkajšnjo cerkev in vasico Adergas, ki je v turističnem smislu lahko mnogim vasem za vzor. Res!

22. 9. 2010 – Senuše - Pijana gora - Senuše

30. 9. 2010 – Šutna – Planina – Glavica – Gadova peč

9. 10. 2010 - Polje ob Sotli - Podsreda

Kar 37 se nas je zbralo v Polju ob Sotli pri cerkvi Sv. Miklavža, od tega nas je bilo 10 iz PD Bohor Senovo. Na pot smo šli ob 9. uri in ta nas je vodila preko Lastniča, Dekmance, Križnega vrha do Zg. Trebč, kjer smo si ogledali izvir Trebčice. Pot smo nadaljevali do doline Sušice in naprej do Svetih gor nad Podsredo. Po ogledu smo sestopili po Kalvariji v Podsredo, kamor smo prispeli ob 14. uri na prireditveni prostor prireditve Kozjansko jabolko. Naše potepanje je trajalo 5 ur po še skoraj neokrnjenih obronkih Kozjanskega, kjer se še vidi izginjajoča stara kulturna dediščina ob vse bolj napredujočem civilizacijskem napredku. Ob poti smo si ogledali izginjajoče travniške sadovnjake, ki si podajajo roko s sodobnimi vinogradi; videli smo skromne stare bivalne in gospodarske stavbe v družbi z velikimi novimi modernimi hišami, stara, mala polja z velikimi njivami, stare travnike s sodobnimi električnimi pastirji, stare vinske kleti v družbi z modernimi vikendi ...

24. 11. 2010 - Veliki Kamen - Ravni log - Senovo

15. 12. 2010 - Štritsko jezero

11. 12. 2010 – Brestanica – Dunaj - Brestanica

Ko je konec novembra sneg malo bolj pobelil naše kraje, smo hodili bolj vsak zase naokoli. Pač, kakor kdo! Potem pa smo se na Mirovo pobudo v soboto zbrali na gnoju in odkorakali najprej na energijske

točke na Dunaju in nato še malo vasovat k naši Marjanci, katero močno pogrešamo. Tam smo bili tople sprejeti, prav lepo postreženi in okrepani. Zlahka smo se vrnili nazaj v dolino, seveda po drugi poti. Kako smo se ustavljali na energijskih točkah pa povemo drugo leto v nadaljevanju te zgodbe. Danes pa samo toliko, da je na bukvi pri 7. točki še vedno viden "podpis" Bineta Roglja. Podpis je v obliki vrezane slike Pavlihe in datira v daljno obdobje 1982/1983, ko je Tof pripeljal cel avtobus izletnikov iz Ljubljane na Dunaj (seveda brez obveznih pologov Milke Planinc). Starejši se teh pologov še dobro spominjamo, mlajši pa kar vprašajte. Vprašanja so zastoj, odgovori pa ne! Tekst Marija Krušič., foto Lojze J.

29. 12. 2010 – Senovo – Armes – Senovo

Zadnji pohod v letošnjem letu. Zberemo se pred upokojenskim domom. Kar 16 se nas je podalo na pot na vrh Armeza. Tako smo hiteli v mrzlem jutru, da se niti za slikanje nismo ustavili. Pot nas je vodila po Tomšičevi ulici, od koder smo jo ucvrli navzgor proti Kunejevi dolini. Pod vrhom sem se avtorica teh zapiskov s soprogom vrnila do gostilne Senica po drugi poti, zato nimam komentarja, kako je bilo. Ampak bilo je! In tudi dol smo prišli in bili vsi

skupaj. Še proslavili smo skupaj naše prvo pohodniško leto planincev seniorjev. Tega dne smo naredili tudi program za leto 2011, v katerem smo dorekli, da bomo hodili poslej vsako drugo sredo, nekaj tudi poleti. Le v jesenskih mesecih (septembra in oktobra), bomo imeli kolektivni delovni dopust. Če kdo želi, se nam vedno lahko

priključi, samo prosto sredo naj si vzame, pa bo! Lep pozdrav: *Marija Krušič*

POROČILO O IZVEDENIH IZLETIH

Število izletov 12		štev. udeležencev
17,01,2010	Zasavska gora,	19
27,03,2010	Bohor - Lisca	11
24,04,2010	Lovrenc - Veliko Kozje	15
10,04,2010	Goteniški Snežnik	17
22,05,2010	Cipernik	35
19-20,05,2010	Velebit	32

03,06,2010	Kriški podi	37
31,07-01,08,2010	Hochfeiler	34
08,08,2010	Roblekov dom - Begunjščica	23
04,09,2010	Visoki Kanin - Prestreljenik	28
23,10,2010	Kolovrat	35
06,11,2010	Mirna gora-Jama vrlovka	29
		<hr/> 315
Povprečno število udeležencev		26,25

16. Valentinov pohod Kozje-Bohor, 13. 2.2010

Valentin je že od nekdaj prvi Spomladin, ki ima ključ od korenin. V teh časih pa pravijo, da je to skomercializirani praznik ljubezni. Mi pa trdimo, da je praznik vseh dobrovoljnih in veselih, pa kdorkoli ali karkoli že razveseljuje naša srca.

V Kozjem smo se spet zbrali vsi, ki smo zaljubljeni v Bohor - v njegove širne gozdove in neštete poti. Okrog 350 nas je bilo in smo jo mahnilo na že 16. Valentinov pohod. Da je simpatija obojestranska nam je Bohor dokazal, saj se je posebej za nas odel v prelepo zimsko idilo. Upamo, da smo jo malo pričarali na fotkah, ki jih objavljamo. Toda, dlje časa ko smo hodili, bolj veselo je postajalo. Le kje je ostala utrujenost? Morda so jo pregnali naši vrli fantje (*predsednik, podpredsednik in vodniki PD Bohor*), ki so navsezgodaj zjutraj vse od Vetrnika pa okrog Oslice in čez Brst ter pod Debelim vrhom vse do planinske kočice v visokem snegu in zametih utrli gaz, po kateri se je vila dolga kolona. V tej koloni so bili najbolj številni Posavci in Kozjanci, pa Litijani, Zasavci, Celjani, Slovenjgradčani in še bi lahko našteali nekaj krajev od koder so prišli planinci na ta pohod. Posebna zahvala velja tudi zimskim službam, ki so vzorno očistile ceste, da so naši avtobusi varno pripeljali pohodnike na cilj in nato v dolino. Vsi pohodniki se tega niso poslužili, imeli pa so možnost. Posebna zahvala gre tudi soorganizatorju Turističnemu društvu Kozje, ki je s Pekarno Resnik prispevalo medena srca in krofe, gospod župan Kozjega pa je tako kot vsako leto, tudi letos osebno spremljal pohodnike.

Vidimo se naslednje leto, vmes pa pridno obiskujmo Bohor!

Marija Krušič

Goteniški Snežnik, 10.4.2010

Goteniški Snežnik, z 1290 m nadmorske višine, je danes najvišji vrh na Dolenjskem. Dokler je bilo to območje še zaprto za planince, turiste in druge obiskovalce, je med planinci veljala trditev, da je Kum najvišji vrh na Dolenjskem. Kakorkoli že, planinci PD Bohor-Senovo smo se 10.4.2010 z manjšim avtobusom odpeljali mimo Kočevja in Koč. Reke do Gotenice. Od tam smo krenili na pohod. Sprva so nas spremljale kratkotrajne dežne kaplje, toda bolj ko smo rinili proti vrhu, vse bolj so se tudi meglice razgrinjale. Radovedno smo med potjo oprezali za kakšnimi rjavimi smrkči, vendar razen odtisov šap in kakcev nismo doživeli nobenega srečanja "tretje" vrste. Tudi sestop z najvišjega vrha, ki ni bil lahek spričo visokega snega in snežnih zametov, nam ni vzel poguma in dobrega razpoloženja. Veseli in dobro razhojeni smo se vrnili do avtobusa, ki nam je prišel precej daleč naproti. Tega smo bili še posebno veseli, saj smo bili mokri od snega, ki ga tam gor že pošteno preganjajo zvončki. Pomlad pa v zraku ...

Marija Krušič

Srednji Velebit 19. in 20. junija 2010, drugič, toda drugače

Odhod avtobusa s Senovega je bil v soboto ob 4.30 uri. V Krškem smo pobrali še zadnje planince ter krenili na avtocesto in proti mejnemu prehodu Obrežje. Pot smo nadaljevali mimo Zagreba, Karlovca, Otočca do Gospića, kjer se nam je pridružila naša hrvaška vodička

Halima. Po prihodu v Baške Oštarije smo se nastanili v kampu. Sledila je malica in priprava na pohod. Z avtobusom smo se odpeljali do štiri kilometre oddaljenih Oštarijskih vrat, kjer je bilo izhodišče za naš pohod. Pred tem smo se povzpeli še na razgledno točko "Kubus" od koder se razprostira pogled na Karlobag in otok Pag. Opogumljeni zaradi ugodnih vremenskih razmer smo krenili na zastavljeno pot. Najprej smo se povzpeli na Butinovač (1127 m) ter se nato po njenem zahodnem pobočju spustili do parkirišča, kjer nas je že čakal avtobus za kasnejši povratek v kamp. Po krajšem postanku smo pot nadaljevali po "Premužičevi stazi", kjer se nam je ves čas ponujal razgled na otok Pag in morje. Vodička Halima nas je ves čas opozarjala na prisotnost kač. Prispeli smo do vznožja Bačić Kuka (1306 m), nekaj planincev je tu tudi počakalo. Proti vrhu je postala pot vse bolj zahtevna, saj si je bilo potrebno pri hoji pomagati z rokami. Osem planincev se je povzpelo na sam vrh. Vračali smo se po drugi poti, saj smo prečili Kuk od Visibabe (1160 m) od koder smo zopet lahko občudovali pogled na morje in vrhove Severnega in Srednjega Velebita. Do avtobusa smo se vrnili po "Premužičevi stazi". Sledila sta postanek in okrepčilo pri Halimi ter nato večerja v hotelu Velebno v Baških Oštarijah. Preostanek večera smo preživeli v kampu, kjer se je dogodilo tudi bližnje srečanje s kačo v eni izmed postelj.

V nedeljo zjutraj je bil predviden ob 7. uri pohod na Ljubičko Brdo (1320 m), vendar je bila na koncu soglasno sprejeta odločitev, da se že dopoldne odpeljemo v Karlobag in se okopamo v morju. Po morskih užitkih je sledila pot domov. Vmes smo se ustavili še v vasi Smiljan, rojstnem kraju Nikole Tesle in si ogledali spominski center posvečen njegovemu življenju in delu. (Boštjan Kozole)

Ciprnik in Vitranc, 22.5.2010

Sobota je kazala dobro, ko smo krenili iz Posavja. Bolj ko smo se bližali Gorenjski, bolj je bilo oblačno. Tam za Jesenicami pa se je vreme malo popravilo in nam vlilo upanja na dober zaključek dneva. Bilo nas je 35 in vsi smo v dobrih dveh urah prišli na 1745 m visoki vrh Ciprnika in se nato vračali v dolino preko Vitranca. Žal sedežnica v dolino ni vozila, zato smo jo korajžno mahnili peš. Nekje nad Kranjsko goro pa je delala druga (tro)sedežnica, ki povezuje sankališče z dolino. Nekaj naših junakov se je seveda prisankalo v dolino (škoda, da nimamo teh posnetkov - morda se kdo najde in nam jih pošlje). Sicer pa naj slike v galeriji govore o naši turi, s katero smo bili zelo zadovoljni. Prezadovoljni smo bili tudi z razgledi. Tistih nekaj dežnih kapelj smo pa itak že pozabili. Ah, kaj bi gledali na take malenkosti ...

Roblekov dom in Begunjščica, 8. 8.2010

»Na Roblek bom odšel, bom ljub'co s sabo vzel« pravi Avsenikova pesem. Na Roblek smo odšli tudi udeleženci izven abonmajskega izleta PD Bohor. Nekaj je bilo med njimi takih, ki so se držali priporočila Avsenika in s seboj v hribe popeljali svoje ljubice, žene. Vseh pa nas je bilo 27. Kar nekaj nas je bilo takšnih, ki so ta del slovenskih gora obiskali prvič. Zjutraj, ob 5. uri, smo se z avtobusom popeljali proti Ljubljani in naprej v dolino Drage. Že na avtobusu je

Tončka s svojim pecivom poskrbela za zgodnji zajtrk. Dogovorili smo se, da se razdelimo v dve skupini. Prva je hitela na vrh s pospešenim korakom, saj je hotela še na vrh Begunjščice, druga skupina se je odločila, da se povzpne le do Robleka. Jutro je bilo čudovito, skorajda brez oblaka. Do Robleka smo hodili po senčni, gozdni poti. Od Robleka naprej pa se je pot vila med kamenjem in travo. Potrebno je bilo paziti na vsak korak, saj so bila tla spolzka. Prejšnji dan je namreč deževalo. Na vrhu Begunjščice nas je pričakala megla, ki pa se je razkadila, še preden smo zapustili vrh. Lahko smo občudovali prelep pogled na bližnji Stol in Vrtačo na eni strani, na drugi strani pa Blejsko jezero in okolico. Ko smo se vrnili do Robleka, je bilo tam že zelo veselo. Igral je ansambel, pekli so se čevapčiči, plesalci so se drenjali na plesišču. Našli smo se z ostalimi udeleženci naše odprave in se na soncu martinčkali. V dolino smo se vrnili z lepimi vtisi. Da pa ne bi domov prišli lačni, smo se ustavili še v gostilni Pri Jožovcu. Preživeli smo lep nedeljski dan v prijetnem planinskem okolju. *(Ana Bogovič)*

Tura na 3510 m visoki Hochfeiler - Zillertalske Alpe, 31.7. do 1.8.2010

Prusikov vozec na Hochfeilerju

Gremo na Hochfeiler. Neznano. Gora nekje tam na Tirolskem, na meji med Italijo in Avstrijo. 3510 m. Lahko dostopna, nenevarna, s čudovitim razgledom. Opisi prepričajo k odločitvi za odhod. Bilo je zarana zjutraj zadnjega julijskega dne, ko smo butali svoje rukzake v bunker avtobusa. Kar lepo število se nas je nabralo, ni bilo praznega sedeža. Pogreznili smo se vase,

nemo gledali skozi okno, brzeč proti zahodu. Bilo je po dežju, vse je bilo mokro, oblaki so se pa trgali in vedeli smo, da se peljemo proti lepemu. Vremenu in doživetju. Karavanke, Beljak, Spittal, šele nekje okoli Lienza, se zdi, se je naredil dan. V tistem, ko smo zavijali proti Južni Tirolski nekako ni bilo logično, zakaj v to smer. Prestopimo mejo, ki to več ni, smer Bruneck, Brixen. Takrat že čisto čuječi občudujemo lepo pokrajino z vršaci, lepe, velike domačije, vse kot iz škatlice. Nikjer okoli njih odvečnega balasta. Pa rože, veliko rož. Občutek pa imaš, da si v Avstriji. Kajti vsi napisi so v nemščini, italijanščina se sramežljivo skriva pod njimi. Le tablice na avtomobilih govorijo, da smo v Italiji. Pa še te nekako plaho sprašujejo: „Saj lahko, ali ne?“. Dobro so se tile Tirolci postavili zase, za svoj rod, jezik. Administrativno je stvar navidezno rešena, samo ljudi s svojimi željami in ponosom se pa na ta način ne da. Po Brixenu zavijemo nazaj proti severu, vozimo po lokalni cesti vzporedno z avtocesto za Brenner. Dolina se oži, cesta se vzpenja. Potem pa ne gre več. Prispeli smo. Vse okoli nas hribovje, večinoma poraslo s travo. Lepo je. Jutro je še sveže, nebo pa brez oblaka. Kar na hitro se preobujemo, pobereмо svoje stvari in se v koloni odpravimo. Sprva po cesti in po dobre pol ure zavijemo na planinsko pot, ob gorskem potoku, potem više, na senožeti. Pot je mestoma kar blatna. Kolona se počasi trga. Nekateri nergajo. Kot vedno. Svet se odpira. Levo in desno od nas strma pobočja, ki se izgublajo v grapi. Tri ure in pol in smo v koči. Lepa, prostorna, čista. Na 2700 m. Tu počijemo, se okrepcamo. Se zdi, da klanec ni bog ve kaj, vendar utrujenost je že tu. Treba pa bo naprej. Cilj je še visoko. Nekateri se odločijo, da ne gredo naprej. Tudi prav. Takoj nad kočjo so kar neke zajle in klini, ki se kar hitro končajo. Pot se valovito vzpenja, valovito, vendar vztrajno. Okolica se spreminja. Trave ni več, samo neki skrilačci se nam motajo pod nogami. Gora je v enem samem skrilačtem kamenju, motno sive barve. Drugače je kot v Julijcih, ki so beli in je grušč. Kolona se zopet trga. Smo že kar visoko, srce tolče in v sapniku nekaj piska. Kar nekam pusta je bila tista siva, skrilačta pot, ki ji ni bilo videti konca. Končno smo le prilezli na greben, ki je še siv, z mokrim snegom med skalami. Sledimo grebenu, ki se postavi pokonci in čisto na koncu, vrhu, je križ. Naš križ. Do tja treba. Problem. Vse je v novozapadlem snegu. Prav na vrhu je opast, ki kot nekakšen val, prelomljen visi nad dolino. Do našega križa je pa le rob. No, stvar rešijo naši mladi alpinisti. Napeljejo nam vrv, pritrdijo na križ, fiksirajo na kline. Nekateri še vedno skeptični: „Bo to držalo, je vse skupaj varno?“ „Brez skrbi, vse je povezano s Prusikovim vozlom!“ „Dobro, saj temu vozlu itak zaupamo, samo kaj je s tem klinom, ki je na koncu vozla?“ „No, ja. Ta klin je pa res že slab!“ Smeh. Pa vseeno gremo. Z eno roko za vrv rinemo v tisto strmo špico, korak po korak, utrujeni, sopeč, do križa. Tam je prostora za pet šest ljudi. Vse je le ena bela špica, okoli nas pa gore, ki jim niti ne vemo imena. Prepoznamo le Marmolado ter Piz Boe. Potem počasi zlezemo dol, eden za drugim, utrujeni, potešeni, zadovoljni, zavedajoč se, da za nas, navadne pohodnike, planince, ni bilo to kar ena mala malica. Bilo je 3510 m s snegom, štrikom in Prusikovim vozlom. Hej, to pa je bilo nekaj. Se vidimo!

Miro Četrnič

23.10.10 Kolovrat - Mimo Nebes na Nagnoj

Pravzaprav je Nagnoj samo eden izmed vrhov **Kolovrata**, gorskega grebena na desni strani Soče med Kobaridom in Tolminom. Prav tja smo se namenili, da ujamemo še zanje oktobrsko sonce, da se naužijemo lepot, ki jih Kolovrat prav radodarno ponuja. No, ja. Sonca ravno ni bilo v izobilju, zato razgled po krnskem pogorju ni bil tisti kičast, malce zamolkel bi rekel, pa vendarle, je bil. Takole je to šlo. Petintrideset nas je bilo. Sami stari obrazi, stara garda. Kar nekaj tur, planinskih izletov, je letos že za nami. Spomladi sredogorje, poleti tazesni hribi, za zaključek sezone, pa še malo predalpskega sveta. Torej, zopet na zahod. Kar malce zoprna in pusta je pot od Idrije proti Tolminu. Cestarji se nekaj trudijo s to Keltiko, vendar nič pametnega ne spravijo skupaj. Po vseh tistih levih in desnih ovinkih, se le pricigumigamo v Tolmin. Soča je v svoji pravi barvi, umirjena, elegantna. Pa, seveda. Kolovrat je tudi tu s svojim dolgim hrbtom, odet v žareči plašč. Sklenjeno je bilo, da nanj pristopimo z zahodne, livške strani. Do tam se tudi zapeljemo. Livek je zelo lepa vas, na sedlu med Kolovratom in Mrzlim vrhom. Vse je lepo urejeno, hiše z obnovljenimi fasadami, pridelek z njiv pospravljen, samo trop ovac se pase gori nad vasjo. Je kar visoko - 690 m. Izstopimo. Z ne prav obilnimi nahrbtniki se zapodimo proti Kuku, ki tudi je najvišji vrh Kolovrata (1243m). Malce po cesti, malce po senožetih, čez ograje, skozi grmovje in smo že nad vasjo. V Nebesih. Prav nič nismo pri volji, da bi si ogledovali apartmajsko naselje petih, šestih hiš. Nekako menimo, da ravno ne pašemo tam. Gremo naprej, po smučišču proti vrhu. Pravzaprav, včasih je bilo tu smučišče. Sedaj pa samo zarjaveli stebri dajo vedeti, da se je nekoč tu smučalo in pa klanec, ki je res tisti pravi, tisti, »ki oživlja žile in srce«. Je pa tudi edini na naši poti. Vrh Kuka nas pričaka z meglicami in s prav tenkim vetrncem, ki nič kaj dobro ne de našim razgretim telesom.

Razgled z vrha smo vzeli takega, kot nam je bil ponujen. Matajur na zahodu se je nekaj v megle odeal, slovenska Benečija na jugu, je bila v nekem mrču, sever je pa bil tisti pravi, mogočen, z novim snegom po višinah. Prepoznavamo Kanin čisto v daljavi, malo bliže nam je Polovnik, Krasji vrh, greben Vršiča, Batognica, Mrzli vrh, Kobilja glava. Sredi tega pa Krn, pravi šef na tem področju. Malce pokomentiramo na temo lepot, na temo naših tur, kje vse da smo že bili, kam bo obvezno potrebno še it. En šnopček ali dva in gremo naprej proti vzhodu. Pot je lepa, travnata, vodi po grebenu čez Nagnoj(1193m), preko Trinškega vrha do vzpetine Na gradu (1115 m). Tam je tudi muzej na prostem, ki govori o časih, ko je tu tekla kri, o časih, ko je človek postal zver.

Dejansko nam cela pot govori o tej prvi vojni. Strelski jarki prepredajo greben, strojnična gnezda se že počasi sesedajo vase, trava in bukovje se trudita zabrisati sledove teh grozot. Zreš tam preko Soče, planina Sleme, Mrzli vrh, najbolj krvava gora na tem delu fronte. Bataljon za bataljonom je rinil proti vrhu. Vrh za vsako ceno, boji na nož, topništvo seka, mlada telesa za vedno ostanejo na temu razdrapanemu terenu. Branilci pa vrha ne dajo. Dandanes si nekako predstavljaš pozicije enim in drugih, premike enim in drugih, razumeš vojne karte. Ne moreš si pa tistega trušča, ne veš kaj pomeni »bobneči ogenj«, kot so ga imenovali vojaki, ki se je sproščal v času velikih ofenziv, ne razumeš kako je, ko treska vse

okoli tebe, tebe pa silijo - „forza, forza, avanti Savoia!“ Vse to zaradi kupčkanja aristokratov za ozemlja, za njihovo pridobit, s patriotizmom našopani narod pa naj bi to izvedel. Kmalu bo sto let od tistih časov. Narava si je že opomogla od grdih ran, Soča spokojno vijuga med tem hribovjem, meje, za katero so se dve leti ravšali, pa ni več. Za nas, pohodnike, izlet, ki ostane. Sproščujoč in poučen.

Miro Četrlič

POROČILO O IZVEDENIH PLANINSKIH VEČERIH

Jeseni se dnevi krajšajo, vse krajši in manj številčni so tudi planinski pohodi. Pa smo se odločili, da dolge večere popestrimo s potopisnimi predavanji. Na naših planinskih večerih smo se dobivali enkrat mesečno, včasih pa še »vmes«.

Konec oktobra so nam brestaniški Gorniki (ja, seveda, to so tudi naši vodniki Branko, Zoran, Boštjan) predstavili svoj vzpon na **najvišji vrh Evrope – 5.642 m visok Elbrus**.

Konec novembra je bil naš gost Tone Jesenko, predsednik PD Brežice. V letu 2009 je bil na 5.895 m visokem **Kilimanjaru**. Poleg vzpona na **najvišji vrh Afrike** nam je predstavil tudi življenje Masajev in čudoviti otok dišav **Zanzibar**.

V decembru smo z Vinkom Šeškom iz PD Lisca in njegovimi Vandrovci potovali od **Maroka** preko **Lisce in Bohorja** ter preko **gozdnih Karpatov v Ukrajini** do **Nordkappa** na **skrajnem severu Skandinavije**.

V januarju smo »šli« na dve potovanji: sredi meseca smo si s Fanči Moljk z Dola pri Hrastniku ogledali **Novo Zelandijo**, konec meseca pa nas je Sonja Kostevc povabila na treking v **osrčje Sahare**, med nomadske Tuarege in na **gorovje Hoggar** v Sahari.

Februar nam je spet popestril Vinko šeško iz PD Lisca. Ob njegovih čudovitih fotografijah in zanimivih, hudomušnih komentarjih smo dobro uro z njim »potovali« po **Ferskih otokih in Islandiji**, deželi ognja in ledu, vulkanov in ledenikov.

Sredi marca nas je član našega društva, Miro Četrtrič, popeljal v **Etiopijo in Kenijo**, v zibelko človeštva, med plemena, kjer se še občuti prvinski utrip Afrike.

Prvo sezono planinskih večerov bomo zaključili 28. marca, z našimi fanti - Gorniki iz Brestanice. Predstavili nam bodo svoje vzpone na najvišje vrhove Alp: **Mont Blanc in Monte Roso**.

S planinskimi večeri bomo spet nadaljevali jeseni. **Morda potujete tudi vi? Ste bili v tujih deželah, med zanimivi ljudmi? Odkrivate pokrajine in gore izven Slovenije? Veseli bomo, če bomo lahko vaše spomine in vtise podelili z vami – na naših planinskih večerih.**

Sonja Kostevc

AKCIJA PRIJATELJI BOHORJA

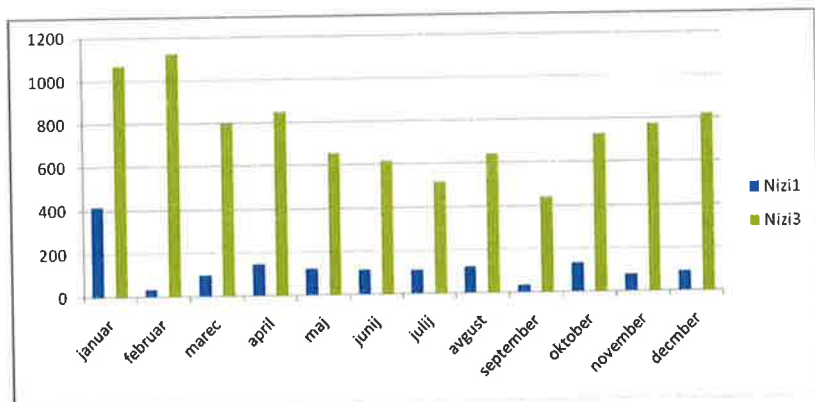
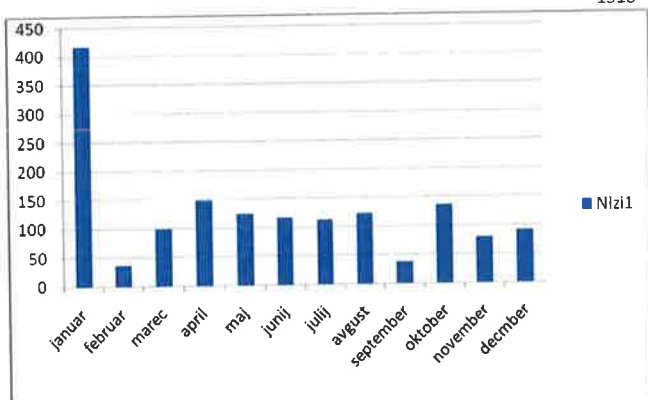
Sanda Roman	225	Sotošek Vojko	50
Roštohar Marijan	208	Fekonja Boris	49
Vovčko Boris	166	Srebotnik Rebeka	48
Špiler Jože	151	Senica Domen	46
Starc Peter	150	Bašek Mateja	44
Juh Jože	148	Rožman Ambrož	44
Umek Robert	131	Dostal Mojca	43
Jankovič Dejan	123	Dimitrišin Tjaša	42
Motore Marjan	113	Kovačič Sandi	42
Ceglar Alojz	110	Pangrčič Matjaž	42
Tovornik Franc	109	Antolič Drago	41
Zajc Manica	108	Luca J (na hribu)	41
Rihter Miro	108	Županc Albertina	41
Jug Franc	106	Glogovšek Rudi	40
Čerin Stane	101	Četrlič Miro	39
Planinc Vili	100	Petan Miha	39
Jug Darja	94	Petrovič Slava	39
Labus Nikola	93	Pustavrh Robi	39
Dular Branko	90	Vrček Miro	39
Ivnik Bojan	81	Glogovšek Olga	38
Fabjančič Danijel	78	Petrič Slavko	38
Kozole Rajko	72	Štefanič Zvone	38
Lipovž Meta	72	Juriša Andreja	37
Županc Angela	72	Lackovič Mitja	37
Županc Franc	72	Omerzel Boštjan	37
Simonišek Miro	67	Tovornik Anton	37
Petrovič Anton	63	Pirc Boštjan	35
Končina Viktor	58	Vodopivec Anton	34
Kodrič Ladi	55	Žajber Dejan	34
Simonišek Dragica	55	Petan Irena	33
Špiler Janja	55	Bogolin Stane	31
Mahovne Albina	54	Dostal Andraž	31
Robek Mitja	54	Pavlovič Anita	31
Starc Stanka	54	Mlakar Janko	30
Šterk Milan	54	Slemenšek Marinka	30
Orožen Martina	53	Rajh Ana	28
Plevanč Barbara	53	Tovornik Vesna	28
Prijatelj Miloš	52	Pustavrh Alenka	27
Špiler Miha	52	Troha Emil	27
Dular Marjanca	51	Kerle Boris	26
Štefanič Martina	51	Medvešek Andrej	25
Colarič Boštjan	50	Omerzu Tanja	25
Juh Zlatka	50	Troha Brigita	25

Bohorč Mihael 24
Božič Damijan 24

Gabrič Miha 24

mesec	poimensko	skupaj vpisov	mesec	poimensko	skupaj vpisov
januar	417	1067	julij	112	515
februar	36	1124	avgust	122	642
marec	99	797	september	37	441
april	148	850	oktober	136	730
maj	124	654	november	79	774
junij	117	617	december	91	820
				1518	9031

V letu 2010 se je v knjigo Prijateljev Bohorja vpisalo 1518 posameznikov, ki so skupno opravili 9031 vpisov. Tudi tokrat naj velja opozorilo, da je veliko obiskovalcev Bohorja, ki se ne vpisujejo v zvezek prijateljev. Je pa razveseljivo, da je bilo 89 Prijateljev Bohorja, kar pomeni, da so posamezniki opravili najmanj 24 obiskov Bohorja v enem letu. Tudi lansko leto

sta med meseci prevladovala januar in februar. Poletni meseci so bolj namenjeni visokogorju, kar se odraža tudi na pregledu mesečnih vpisov.

Ob zaključku poročila še posebna zahvala Majdi in Lvu, ki sta akcijo vseskozi podpirala, tako z drobnimi pozornostmi, kot z majico ali vetrovkami, priložnostnimi darili ob novem letu, predvsem pa sta s svojo prijaznostjo dokazovala, da smo prijatelji Bohorja v koči res dobrodošli. Hvala in srečno »v dolini«.

33. JEZIKOVA NEDELJA

»V nedeljo se je na Bohorju v organizaciji PD Bohor Senovo odvila že 33. jezikova nedelja, na kateri je sodelovalo 16 jezikov: šest v kategoriji dolžina, štiri v kategoriji teža in šest v kategoriji izvirnost - domiselnost.

Komisija v sestavi Ana Nuša Somrak, Jože Kranjc in Stane Mirt je izmerila, da je bil najdaljši jezik Mirana Klavžarja (715 mm), najtežji jezik je prinesla Albina Pajek (228 dag), za najbolj izvirnega pa so tako kot lani razglasili jezik Dragice Cerjak. Kljub muhastemu in hladnemu vremenu se je zbralo lepo število obiskovalcev. Za dobro voljo je poskrbel ansambel Brodniki.« - <http://www.posavje.info/panorama/33-jezikova-nedelja-na-bohorju.html>

PRO

GRAM POHODOV, TABOROV IN PRIREDITEV V LETU 2011

Datum	Naslov dogodka	Opis dogodka
15.01.2011	Pohod na Planino - Glavico -	Avtobus do Šutne, nato peš do Planine in čez

	Gadovo peč	Glavico do Gadove peči, kjer je čakal avtobus.
29.01.2011	Pohod na Komno	Odhod s Senovega ob 5.30 v soboto z avtobusom.
19.02.2011	Vremščica in Slavnik	Oba vrhova v odvisnosti od vremenskih razmer
26.02.2011	Okrešelj in Turska gora	Pohod bo v odvisnosti od vremena.
12.03.2011	Kum po Škratovi dolini	Prevoz z vlakom
16.04.2011	Kompotela (1989 m n/v)	Pohod bo v odvisnosti od vremena.
28.05.2011	Iški Vintgar in Krim	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
11.06.2011	Debela peč (2014 mn/v)	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
od 25.06.2011 do 26.06.2011	Velebit in/ali rafting na reki Uni	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
od 09.07.2011 do 10.07.2011	Kočna (2520 m n/v)	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
od 30.07.2011 do 31.07.2011	Sonnblick (3106 m n/v) - Avstrija	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
od 06.08.2011 do 07.08.2011	Triglav (iz Kota)	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
20.08.2011	Jalovec	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
03.09.2011	Srednja in Visoka Rateška Ponca	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
17.09.2011	Svinjak (1653 m n/v) - del soške fronte	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
22.10.2011	Menina	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
19.11.2011	Smrekovec	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
03.12.2011	Čemšeniška planina	Pohod bo v odvisnosti od vremena. Avtobus.
Prijave po 15. uri na tel. 041 901 308 (Marjan).		

Datum	Naslov dogodka	Odsek	Vodja
16.07.2011	Mladinski tabor - lokacija bo znana naknadno	MLO	Vodja tabora
16.08.2011	Tabor odraslih planincev in družin z otroki - Bohinj KIZ		Vodja tabora

Datum	Naslov dogodka	Odsek	Vodja
09.01.2011	9.1.2011 - Novoletno srečanje posavskih planincev v koči na Bohorju	KTP	Vodja trad. prireditve
12.02.2011	XVII. Valentinov pohod iz Kozjega na Bohor	KTP	Organizator in vodniki
19.03.2011	Zbor članov PD Bohor v koči na Bohorju	KTP	Predsednik PD Bohor-Senovno
08.05.2011	34. Jezikova nedelja na Bohorju	KTP	Predsednik komisije za trad. prireditve
04.06.2011	Juriš na Bohor	KTP	Predsednik komisije za trad. prireditve
26.08.2011	6. večer na Bohorju	KTP	Predsednik komisije za trad.

16.10.2011 Kostanjeva nedelja na Bohorju

KTP

prireditve in oskrbnik koč
Predsednik komisije za trad.
prireditve in oskrbnik koč

KO ME NI...

*Ko me ni,
proti Bohorju se ozri;
slutiš tam sledi?*

*Tedaj, ko me ni,
sem bolj živa
kot vse druge dni.*

*Z žarkj se umijem,
se s krošnjami pokrijem
in potem se v sebe skrijem.*

*Lepo mi je,
ko me ni.....*

POMEMBNEJŠI PODATKI O DRUŠTVU

 PD BOHOR Senovo, Titova cesta 106, 8281 Senovo

 07 - 49 - 73 - 083

 ~~pdbohor.senovo@siol.net~~

pdbohor@gmail.com

 www.pdbohor.si

Uradne ure: poleti med 19. in 20. uro, pozimi med 18. in 19. uro.

Zbral in uredil: Anton Petrovič

Naklada: 80 izvodov

Foto: arhiv PD Bohor

PD Bohor Senovo, zanj Hinko Uršič

marec, 2011

